

de at handle uden for det geografiske område, som traditionelt er et NATO-område, og det beviser så, at NATO er det store, fæle dyr i Åbenbaringen.

Nu er europæisk sikkerhedspolitik vel sådan skruet sammen, at der godt kan være nogle sikkerhedsproblemer på kanten til ens grænser, man er nødt til at tage sig af for at sikre sig, men det er så en anden diskussion.

Jeg vil godt spørge hr. Keld Albrechtsen, hvem der ellers skulle agere i Bosnien. Sandheden er jo, at FN rent faktisk har bedt NATO om at være militært aktiv for at kunne forsvare f.eks. de sikre zoner. Så vidt jeg kan se af hr. Keld Albrechtsens kritik er der kun to andre muligheder, hvis man ikke vil have NATO til det. Den ene ville være at overlade det til USA, Frankrig, England, Tyskland, og hvilke nationer der ellers kunne tænkes at blande sig, og det ved jeg ikke om man synes ville være en særlig lykkelig situation for europæisk sikkerhedspolitik. Den anden mulighed ville være at optræde, som om det var en bedre boksekamp og sætte sig på sidelinjen og se dem myrde hinanden og så ikke gøre noget som helst. Med al respekt for hr. Keld Albrechtsen mener jeg faktisk ikke, det er Enhedslistens holdning, at det bare var det, man skulle gøre.

Jeg tror, vi er enige om én ting, selv om vi ikke har været enige om meget i dag, og det er, at de folkemord, der sker i det tidligere Jugoslavien, naturligvis må stoppes, også med vores medvirken. Men det kræver, at nogen gør noget, og så har FN altså valgt, at NATO kunne gøre noget, og det bliver nu i debatten i dag i Folketinget til et stort frontalangreb på NATO og dets aggressive hensigter.

Jeg forstår ikke Enhedslistens alternativ. Jeg forstår ikke, hvad det var, man ville sætte i stedet. Man kan da ikke andet end sige, at når FN beder NATO om det, er det legitimt, at NATO gør det, også selv om det sker uden for grænserne af, hvad man traditionelt har opfattet som NATO-område.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Lige for at tage det sidste op, så var det jo sådan, at FN i første omgang bad CSCE om at gøre noget i det tidligere Jugoslavien. Det kunne de så ikke. Så bad man WEU. De kunne heller ikke finde ud af det. Så sagde man: Okay, så lad os få hele NATO ind, sådan at de kan koordinere det. Det gør de så sammen med de FN-tropper, som også er i det tidligere Jugoslavien.

Men det var ikke så meget det, jeg bad om ordet for. Det var den forherligelse af Rusland, som hr. Keld Albrechtsen kom med, og hvor jeg faktisk havde på fornemmelsen, at hr. Keld Albrechtsen mente, at Rusland skulle have vetoret i denne sag. Der var ingen tvivl om det. I hr. Keld Albrechtsens tale var det i hvert fald sådan set lidt ligegyldigt, hvad de øst- og centraleuropæiske lande, der har kæmpet for demokrati, der har kæmpet for at blive frie, der har kæmpet for at få lov til at have demokratiske regler og lign., og som ønsker, tigger og beder om at blive medlemmer af NATO, selv ønskede. Hvis det kunne genere Rusland, mener Enhedslisten ikke, at det har noget på sig.

Så kom der noget, der lignede et angreb på Fremskridtspartiet, idet hr. Keld Albrechtsen sagde, nu kunne vi jo være med til at få oprustet, mens det, vi i virkeligheden talte om, var våbenproducenterne.

Jeg må så hermed slå fast, at vi ikke er betalt af nogen våbenproducenter. Vi har ikke tænkt os på nogen måde at få noget ud af, at der måske på et tidspunkt, hvis der virkelig går kuk i det hele, skal produceres flere våben. Men jeg kunne da tænke mig at spørge, om Enhedslisten da er betalt af Rusland.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har jeg i løbet af tre korte bemærkninger hørt et uhørt antal misforståelser hobe sig oven på hinanden, og det bliver umuligt for mig at udrede det hele. Jeg vil blot sige til hr.

Ahlmann-Ohlson, at hvis jeg har sagt, som han påstår, så var det en fejltagelse, for det, som jeg i hvert fald har skrevet ned, og som jeg også burde have læst op, var, at ethvert påskud for at opretholde NATO er bortfaldet.

Med hensyn til Fremskridtspartiets indvendinger var det NATO, jeg snakkede om, som kunne se en interesse i at genskabe oprustningsspiralen; jeg sagde ikke, at Fremskridtspartiet var købt af våbenproducenterne. Vi er enige om, at det handler om at sikre demokratiet og de demokratiske rettigheder i de østeuropæiske lande og om at udbygge og stabilisere dette demokrati, som jo er spinkelt, også i Rusland. Det, vi er uenige om, er midlerne til at sikre det.

Jeg må bestemt afvise fru Annette Just, når hun påstår, at jeg har forsøgt at forherlige Rusland. Jeg har tværtimod – og jeg håber da, at fru Annette Just vil se, hvad der står at jeg rent faktisk har sagt – ligesom fru Annette Just sagt, at